

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Michala Mazance, JUDr. Jana Passera a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobců: **a) N. K., b) nezl. T. O.**, zastoupený zákonnou zástupkyní N. K., oba zastoupeni Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímálovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2006, čj. OAM-272/VL-07-08-2006, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 8. 2007, čj. 4 Az 37/2006 - 25,

### t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové **se určuje** částkou 7320 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

### O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví neudělil žalobcům azyl podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Žalobci napadli rozhodnutí žalovaného žalobou u Městského soudu v Praze, který ji rozsudkem označeným v záhlaví zamítl. Žalobci (stěžovatelé) brojili proti rozsudku městského soudu kasační stížností.

Jednou z podmínek věcného přezkumu kasační stížnosti je její přijatelnost. Kasační stížnost je v souladu s § 104a s. ř. s. přijatelná, pokud svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Stěžovatelé žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti netvrdili, Nejvyšší správní soud se proto mohl otázkou přijatelnosti kasační stížnosti zabývat pouze v obecné rovině za použití hledisek nastíněných např. v usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006 - 39 (č. 933/2006 Sb. NSS).

Nejvyšší správní soud v posuzované věci neshledal přesah vlastních zájmů stěžovatelů ani žádné pochybení v postupu městského soudu, tím méně pak pochybení zásadní, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatelů.

Stěžovatelé poměrně obecně namítli, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci, neopatřil si úplné důkazy, nemohl se proto správně zabývat skutkovými a právními otázkami a žádost stěžovatelů posoudil nesprávně. Dále stěžovatelé uvedli, že jsou v zemi původu ohroženi na životě a nemají se kam obrátit o pomoc, protože stát takové poměry trpí a podporuje. Stěžovatelé se odvolali rovněž na judikaturu

Evropského soudu pro lidská práva a na názor v Příručce postupů a kritérií pro určování právního postavení uprchlíků. V doplnění kasační stížnosti stěžovatelé městskému soudu vytkli, že stejně jako správní orgán hodnotil situaci obecně bez ohledu na konkrétní okolnosti a situaci v místě bydliště stěžovatelů a že vycházel z nedostatečně zjištěné situace v zemi jejich původu. Namítli, že jejich problémy v zemi původu nejsou pouze soukromého charakteru a že jediné řešení spočívalo v opuštění Gruzie. Konečně stěžovatelé uvedli, že se na ně vztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu, neboť jsou přesvědčeni, že v případě návratu do země původu by bylo vzhledem k místním poměrům, problémům a pronásledování rodiny ohroženo jejich zdraví, život i základní lidská práva.

Nejvyšší správní soud k tomu uvádí, že se podobnými otázkami, jaké stěžovatelé namítli v kasační stížnosti, zabýval v řadě svých rozhodnutí, z nichž odkazuje např. rozhodnutí ze dne 10. 3. 2004, čj. 3 Azs 22/2004 - 48, ze dne 18. 12. 2003, čj. 4 Azs 38/2003 - 36, ze dne 10. 2. 2006, čj. 4 Azs 129/2005 - 54, ze dne 21. 7. 2005, čj. 3 Azs 303/2004 - 79, a ze dne 22. 1. 2004, čj. 5 Azs 47/2003 - 48, (všechna citovaná rozhodnutí jsou dostupná na [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz)). Nejvyšší správní soud rovněž dodává, že s nedostatečností důvodů pro vyslovení existence překážky vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu se žalovaný a k žalobní námitce i městský soud dostatečně vypořádali.

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 104a s. ř. s.

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelům byla pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupcem advokátka, v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud určil odměnu (zvýšenou v souvislosti se zastupováním dvou účastníků řízení) advokátky částkou 2x 3360 Kč za dva úkony právní služby (převzetí a příprava věci vč. studia spisu a písemné podání k soudu ve věci samé – doplnění kasační stížnosti) a dále 2x 300 Kč na úhradu hotových výdajů [§ 12 odst. 4, § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), c) a § 13 odst. 1, 3 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, („advokátní tarif“)], celkem 7320 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. Nejvyšší správní soud nezohlednil při výpočtu odměny další poradu advokátky se stěžovateli dne 1. 8. 2008, neboť tato sama nevyústila v podání týkající se věci samé. Nejvyšší správní soud proto neshledal další poradu se stěžovateli účelným úkonem směřujícím k ochraně práv stěžovatelů.

**Poučení:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. listopadu 2008

JUDr. Petr Příhoda  
předseda senátu